

Що таке Fondo: історичні корені венеціанської олігархічної моделі та механізми її сучасного функціонування

Микола СЕНЧЕНКО Київ, 2026

1. Вступ

У світі, де фінансова влада часто ховається за складними корпоративними структурами та офшорними схемами, поняття *fondo* (італ. «фонд», «фундамент») є ключем до розуміння природи олігархічного панування. У контексті Венеціанської республіки *fondo* — це не просто сімейний статок, а інституціоналізована система забезпечення безперервності багатства та влади, незалежно від біологічної спадкоємності родин. Ця модель, розроблена венеціанською чорною аристократією, стала основою боргового імперіалізму, який через Британську імперію та сучасні фінансові структури продовжує колонізацію суверенних держав, зокрема України.

Ця стаття, спираючись на історичні джерела та аналіз Ліндона Ларуша, розкриває сутність *fondo*, механізми його роботи в минулому та сучасні прояви у формі офшорних фондів, банківських холдингів і транснаціональних структур. Розуміння *fondo* є необхідним для національного пробудження та утвердження Україноцентризму як інструменту захисту суверенітету.

2. Історичні корені: Fondo у Венеціанській республіці

Венеціанська республіка, формально «республіка», насправді була олігархічною системою, де влада зосереджувалася в руках вузького кола аристократичних сімей (Contarini, Mocenigo, Cornaro, Dandolo, Zorzi та ін.). *Fondo* став наріжним каменем цієї системи — родинним фондом, що забезпечував фінансову стабільність і преемність влади.

На відміну від звичайної спадщини, *fondo* пріоритезував **безперервність капіталу**, заробленого через лихварство, торгівлю рабами та державні монополії, над біологічною спадкоємністю родини. Якщо родина вимирала, її статки автоматично переходили до центрального *fondo*. Найбільшим таким фондом була скарбниця базиліки Святого Марка, тісно пов'язана з державною казною. Її адміністраторами були прокуратори Святого Марка — одна з найвпливовіших посад у Венеції.

Ця система дозволяла:

- *Зберігати багатство* у періоди криз (Чорна смерть, війни).
- *Консолідувати владу* — великі сім'ї групувалися навколо центрального *fondo*.
- *Фінансувати інтриги* — кошти йшли на провокації воєн, підтримку Османської імперії проти Візантії та саботаж Відродження.

Fondo уособлював олігархічну філософію: багатство важливіше за людей, лихварство та грабежі — основа економіки, а держава — інструмент еліти. Венеція ніколи не була частиною західної цивілізації в ренесансному сенсі, а залишалася східним олігархічним форпостом.

3. Механізми роботи класичного Fondo

Fondo працював як самовідтворюювана фінансова машина:

1. *Накопичення* через лихварство (відсотки 120–180% у XIII ст.) та монополії.
2. *Абсорбція* — поглинання майна бездітних нобілів.
3. *Адміністрування* — централізоване управління прокураторами, що забезпечувало стабільність.
4. *Трансфер* — у XVI–XVIII ст. венеціанські *fondi* були перенесені на північ, ставши ядром Банку Амстердама та Банку Англії (1694 р.). «Славна революція» 1688 р. закріпила цю модель у Британії.

Це забезпечувало пресмність олігархії навіть при зміні династій або кризах. *Fondo* поєднував приватні інтереси з державними, роблячи олігархію «державою в державі».

4. Сучасний Fondo: еволюція та механізми

Сучасний *fondo* — це метастаз венеціанської моделі в глобальних фінансових структурах. Він існує у формі:

- Офшорних фондів і трастів (БВО, Кіпр, Cayman Islands) — анонімні структури для збереження капіталу.

- City of London — «держава в державі», сучасний аналог венеціанського *fondo*, що координує глобальні потоки.

- Транснаціональних холдингів і інвестиційних фондів — приватні фонди акцій, суверенні фонди добробуту і сімейні офіси олігархів.

Як працює сучасний fondo?

- *Виведення та консолідація капіталу*: Прибутки від національних активів (Україна — металургія, енергетика) перекачуються через трансфертне ціноутворення в офшори, де накопичуються в *fondo*-подібних структурах.

- *Захист від ризиків*: Трести та номінальні директори приховують бенефіціарів; кошти «повертаються» як іноземні інвестиції.

- *Борговий цикл*: Виведений капітал фінансує кредити МВФ/Світового банку, нав'язуючи «реформи» (приватизація, залежність).

- *Політичний контроль*: Фонди фінансують медіа, політичні сили та лобі, забезпечуючи лояльність компраторських еліт.

- *Цифрова еволюція*: Блокчейн, крипто-фонди та алгоритмічне управління дозволяють ще більшу непрозорість.

City of London і пов'язані юрисдикції обслуговують трильйони доларів, продовжуючи венеціанську традицію *usury* і *looting*. Для українських олігархів (Ахметов, Пінчук, Коломойський та ін.) офшорні *fondo* — інструмент інтеграції в глобальну олігархію.

5. Застосування до України: Fondo як інструмент колонізації.

В Україні після 1991 р. компраторські еліти побудували локальні *fondo*, викачуючи ресурси. Приватизація, офшоризація та борг (понад 100% ВВП станом на 2026 р.) — класичні прояви. Майдан і війна посилили залежність: виведені кошти фінансують зовнішні структури, а борги лягають на народ. Це сучасна форма венеціанського панування через місцеву агентуру.

6. Висновки та перспективи.

Fondo — це вічна олігархічна машина наступності влади через фінанси, незалежно від поколінь чи криз. Сучасні аналоги в офшорах і City of London продовжують колонізацію України. Розрив пастки можливий через **Україноцентризм**: деофшоризацію, контроль за капіталом, реформу податкової системи, націоналізацію стратегічних активів і пріоритет національних інтересів.

Перспективи: створення національних фондів розвитку (а не олігархічних *fondo*), цифровізація контролю за бенефіціарами та освіта суспільства. Лише сильна суверенна держава перетворить багатство нації на інструмент розвитку, а не експлуатації.

Бібліографія.

1. LaRouche, Lyndon H. Venice's War Against Western Civilization // Fidelio Magazine. Summer 1995. URL: https://archive.schillerinstitute.com/fid_91-96/952_venice.html (дата звернення: 10.06.2026).
2. Tarpley, Webster. How the Dead Souls of Venice Corrupted Science. EIR, 1994.
3. ICIJ. Pandora Papers та інші розслідування. 2021–2026.
4. IMF Reports on Ukraine, 2026.
5. Сенченко М. Попередні роботи з параролітики та боргового імперіалізму (Київ, 2022–2025).